

gram for svig i perioden 1998-99 ligeledes anført, at det er vigtigt at skabe et tilstrækkeligt retsgrundlag for en ensartet beskyttelse af euroen, som bl.a. særligt skal omfatte en fælles definition af falskmøntneri samt retlig beskyttelse af euroen.

Beskyttelsen af euroen er endvidere behandlet i Kommissionens meddelelse af 31. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen »Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri« samt i den Den Europæiske Centralbanks henstilling af 7. juli 1999 om vedtagelse af eurosedlers og euro-mønters retlige beskyttelse.

Endelig vedtog Rådet den 28. maj 1999 en resolution om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen. Det fremgår af den nævnte resolutions pkt. B, at der skal udarbejdes et bindende juridisk instrument, som bygger på 1929-konventionen.

Det er på baggrund af Rådets resolution, at der nu er udarbejdet et udkast til rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen.

Europa-Parlamentet har den 17. februar 2000 afgivet udtalelse om udkastet til rammeafgørelse, og visse af Europa-Parlamentets ændringsforslag er efterfølgende blevet indarbejdet i udkastet til rammeafgørelse.

Udkastet til rammeafgørelse har tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering.

3. Indholdet af udkastet til rammeafgørelse

Artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse indeholder definitioner på udtrykkene »konvention«, »penge« og »juridisk person«. Udtrykket »juridisk person« i udkastet til rammeafgørelse omfatter enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Af udkastets *artikel 2* fremgår, at formålet med rammeafgørelsen er at supplere 1929-konventionens bestemmelser, dog således at de forpligtelser, der følger af 1929-konventionen ikke berøres. Det fremgår endvidere, at de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret 1929-konventionen, forpligter sig til at gøre dette.

I udkastets *artikel 3* opregnes de handlinger, som medlemsstaterne efter rammeafgørelsen forpligter sig

til at sikre er strafbare efter deres nationale lovgivning.

Medlemsstaterne forpligter sig således efter udkastets artikel 3 til at sikre, at følgende handlinger er strafbare:

- enhver fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler, der anvendes
- udgivelse af falske penge i bedragerisk hensigt
- indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske penge med henblik på udgivelse, vel vidende at de er falske.

Medlemsstaterne forpligter sig efter udkastets artikel 3 til ligeledes at sikre, at forsøg på og medvirken til ovennævnte handlinger er strafbart

Endelig forpligter medlemsstaterne sig efter udkastets artikel 3 til at sikre, at fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse, der foretages i bedragerisk hensigt, af

- redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, som er bestemt til fremstilling eller forandring af penge,

- hologrammer eller andre sikkerhedsselementer til beskyttelse af penge mod forfalskning er strafbar.

Efter udkastets *artikel 4* forpligter medlemsstaterne sig endvidere til at sikre, at ovennævnte handlinger er strafbare, hvis de begås under anvendelse af lovlige pengeudstedende myndigheders faciliteter eller materiale, men ved krænkelse af de kompetente myndigheders rettigheder eller i strid med betingelserne for de kompetente myndigheders ret til at udstede penge, og uden disse myndigheders tilsagn.

I udkastets *artikel 5* fastslås det, at medlemsstaterne skal sikre, at ovennævnte handlinger er strafbare ikke blot for så vidt angår falskmøntneri med hensyn til eksisterende valuta, men også for så vidt angår falskmøntneri med hensyn til eurosedler og euromønter, der begås, før euroen sættes i omløb den 1. januar 2002.

Af udkastets *artikel 6* fremgår det, at medlemsstaterne skal tage de nødvendige skridt for at sikre, at ovennævnte handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder frihedsstraf, der kan medføre udlevering. Af udkastets artikel 6 fremgår endvidere, at der for så vidt angår fremstilling og forandring af penge i bedragerisk hensigt skal fastsættes en strafferamme på mindst 8 års fængsel.

Udkastets *artikel 7* indeholder bestemmelser om straffemyndighed og om koordination af retsforfølgning. Efter bestemmelsen er hver medlemsstat således forpligtet til at have straffemyndighed når en af de af